

عنوان مقاله:

بررسی عناوین پند و اندرز در اشعار فردوسی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

فاطمه پورحسینی نجم ابادی - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

حکیم ابوالقاسم فردوسی، شاعر حماسه سرای ایرانی، در شاهنامه ی خود علاوه بر داستان های حماسی و پهلوانی، به بیان پند و اندرزهای بسیاری در زمینه های مختلف زندگی می پردازد. این پند و اندرزها که برگرفته از آموزه های اخلاقی و فلسفی ایرانیان باستان و فرهنگ اسلامی است، در قالب حکایت ها، بیت های قصار و نصایح شخصیت های داستان به مخاطب ارائه می شود. موضوعات پند و اندرزهای فردوسی بسیار متنوع است و شامل مسائلی مانند عدالت خواهی، خردورزی، جوانمردی، میهن پرستی، پرهیز از ظلم و ستم، رازداری، وفاداری، صبر و شکیبایی، شکرگزاری، و بسیاری از آموزه های اخلاقی دیگر می شود. پند و اندرزهای فردوسی از آن جهت حائز اهمیت است که علاوه بر ارزش ادبی و هنری، از نظر اخلاقی و تربیتی نیز بسیار ارزشمند هستند. این پند و اندرزها می توانند راهنمای انسان در زندگی باشند و به او کمک کنند تا زندگی سعادت‌مندانه ای داشته باشد. فردوسی با گنجاندن پند و اندرز در شاهنامه، به تعلیم و تربیت مخاطبان خود می پردازد و به آنها کمک می کند تا به انسان های کامل تر و والاتری تبدیل شوند. این پند و اندرزها که از اعماق فرهنگ و تاریخ ایران سرچشمه می گیرد، هنوز هم پس از گذشت قرن ها، تازگی و طراوت خود را حفظ کرده و می تواند چراغ راه انسان ها در زندگی باشد.

کلمات کلیدی:

پند و اندرز، فردوسی، شاهنامه، اخلاق، تربیت، حکمت، حماسه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1942749>

